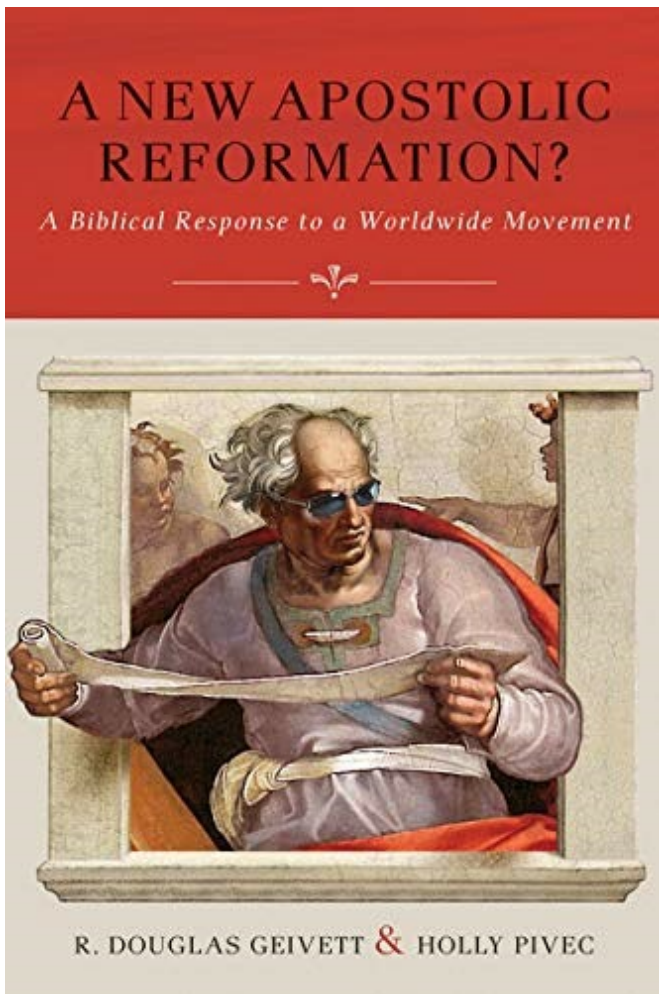

Bill Johnsonin kaivama sudenkuoppa (Näkökulma -lehti 1/2018)

Holly Pivec on huomiota saaneen kirjan "A New Apostolic Reformation? - A biblical response to a worldwide movement" (Uusi Apostolinen Uskonpuhdistus? - raamatullinen vastaus maailmanlaajuiselle liikkeelle) kirjoittaja yhdessä R Douglas Geivettin kanssa. Pivec ylläpitää spiritoferror.org -sivustoa netissä. Kirjassa käydään läpi Uuden Apostolisen Uskonpuhdistus -liikkeen epäraamatullisia väitteitä ja tavoitteita. Samaa liikettä käsitellään myös Näkökulma -julkaisussa 2 "Uusi Apostolinen Uskonpuhdistus - New Apostolic Reformation (NAR) superapostolit".¹ On ikävää, että suomalaiset suuremmat kristilliset kustantajat yleensä karttavat tämänkaltaisen kirjallisuuden toimittamista suomenkielille ja muutoinkin ovat hyvin hiljaa väärin laajalle levinneiden oppien suhteen.

Artikkelissa "The hidden pitfall of Bill Johnson's 'Red-Letter Revival'" (Bill Johnsonin red-letter -herätyksen piilotettu sudenkuoppa) Pivec kirjoittaa meilläkin tunnetun amerikkalaisen megaseurakuntaliikkeen johtajan Bill Johnsonin näkemyksistä. Johnson johtaa NAR -liikkeeseen keskeisesti kuuluvaa Bethel -seurakuntaa. Bethelin ylistysmusiikkibändien kautta sen sanoma on levinnyt

etenkin nuorison keskuuteen. Johnsonin kirjoja suomeksi ovat kustantaneet Kuva ja Sana, TV7 kustannus ja Liekkikustannus Oy. Johnson oli myös yhtenä NAR -johtajana siunaamassa suureksi Jumalan mieheksi julistettua harhaopettaja Todd Bentleyä (ns. Lakelandin "herätys" 2008) vähän ennen kuin tämän alkoholi- ja naissekoilut tulivat julki.

Pivec kirjoittaa lukeneensa Johnsonin kirjaa "Unveiling Heaven's Agenda". Kirjan 8 luku on otsikoitu "Red-Letter Revival" (viittaus Raamattuihin, joissa Jeesuksen sanat esitetään korostetusti punaisella värillä). Johnson opettaa, että Jeesus antoi meille mallin jota tulisi seurata: Hänen sanojaan, elämänsä ja toimintaansa. Jeesuksen päätehtävä oli paljastaa meille Isä Jumala tekemällä sitä mitä Hän näki Isän tekevän. Siten myös meidän päätehtävämme olisi tehdä vain sitä mitä me näemme Isän tekevän. Meidän tulisi kysyä itseltämme "mitä Isä nyt tekee" tai tekisi?

Pivec kirjoittaa: "Joillekin Johnsonin kehotus - nähdä mitä Isä tekee ja tehdä itse samoin - saattaa tuntua raamatulliselta, elähdyttävältä ja jopa vallankumoukselliselta. Vaikka se saattaa vaikuttaa ylevältä tavoitteelta, se pitää sisällään vaarallisen sudenkuopan, johon hyväähkin tarkoittavat kristityt voivat pudota." Pivec ottaa esille Johnsonin ohjeita kuinka me voimme ottaa selvän siitä mitä Isä nyt tekee. Ensimmäinen tapa on kuulla Isää, kuten Jeesus teki. "Jeesus kuuli suoraan Isältä mitä Hän halusi Jeesuksen tekevän erityisessä tilanteessa." Johnsonin mukaan mekin voimme kuulla Jumalan äänen kun Hän puhuu meille monin tavoin suoraan (erillään ja ohi Raamatun).

¹ <https://nakokulma.info/nakokulma2.pdf>

Toiseksi Johnson esittää, että "Jeesus ei aina näyttänyt tietävän mitä tehdä seuraavaksi, mutta Hän sai suuntaa nähdessään uskon toisessa ihmisessä." Tästä esimerkkinä Johnson pitää kertomusta jossa Jeesus paransi sadanpäämiehen palvelijan, Matt.8:13. Johnson antaa ymmärtää, että Jeesus paransi koska Hän sai viitteen siitä, että sadanpäämiehen oma usko oli riittävä. Kirjan mukaan mekin voimme nähdä Pyhän Hengen toimivan toisessa ihmisessä ja saada siitä vihjeitä mitä meidän tulisi tehdä. Kolmas tapa on käyttää "omaa uskoamme", omaa käsitystämme siitä mitä Jumala sanassaan ilmoittaa.

Jumalan Sanan mainitseminen kuulostaa ihan oikealta mutta mitä Johnson tällä tarkoittaa? Hän ohjaa meitä uskomaan oman mieleemme tuntemuksiin siitä, mitä Jumala nyt mahdollisesti tekisi ja kuinka "oma uskomme" voisi ohjata samaan suuntaan. Johnsonin väite, ettei Jeesus aina tiennyt ja oli siksi ikään kuin ihmisistä riippuvainen, on raamatunvastainen väite. Johannes 2:24 sanoo, että "...Jeesus tunsi kaikki..." samoin kohdat esim. Luuk.5:22, 9:47, Joh.5:6, 6:61,64, 18:4 viittaavat samaan. Apt.3:16 mukaan meillä ei ole "omaa uskoa" vaan usko, jonka Jeesus vaikuttaa. Usko on lahja Jumalalta, ei oma kyky uskoa.

Pivec jatkaa: "Koskien Johnsonin ehdotuksia, esille voitaisiin ottaa monia seikkoja. Yksi on, että Jeesuksella, Jumalan Pojalla oli ainutlaatuinen suhde Isään. Tätä suhdetta ei sellaisenaan voi siirtää meille. Varsinainen sudenkuoppa on kuitenkin siinä Johnsonin opetuksessa, että uskovien tulisi säännönmukaisesti etsiä ohjausta Kirjoitusten ulkopuolelta, omista ja muiden henkilökohtaisista tuntemuksista pikemmin kuin Jumalan sanasta." Pivecin huomioon voitaisiin lisätä se, että Jeesus ei ollut vain ihminen vaan samalla kertaa myös Jumala. Johnsonin tapa ajatella johtaa monin tavoin myös ihmisen jumalallistamiseen, jolloin meidät nähdään Kristuksen kaltaisina toimijoina ja auktoriteetteina tässä ajassa NAR -opin mukaan.

Pivec: "Se, mitä me pidämme 'suoraan' Jumalalta saatuna ilmoituksena ja ohjauksena tuntemustemme kautta, on epäluotettavaa ja pahimmillaan vahingoksi meille ja muille. Niiden elämä, jotka seuraavat omia mielikuviaan ja kuvitelmiaan, on sekaannusta ja kaaosta. Raamattu varoittaa tästä itsepetoksesta useissa kohdin (Jer.17:9, Snl.14:12, jne.)... Johnson johtaa harhaan selvästä ja luotettavasta Sanasta, kehottaessaan etsimään ohjausta subjektiivisista tuntemuksista." Pivec viittaa jo VT:ssa esille tulevaan periaatteeseen sanan merkityksestä ottamalla esille Jes.8:20: "Pysykää laissa ja todistuksessa! Elleivät he näin sano, ei heillä aamunkoittoa ole." Jo Jesajan aikaan ohjausta etsittiin okkulttisista lähteistä (j.19). VT profeettoineen ja UT apostoleineen korostavat kirjoitetun Jumalan sanan merkitystä kaikessa Jumalan ja Hänen tahtonsa tuntemisessa. "Ehdottamalla, että ihmisten tulisi kysyä 'mitä Isä tekee', Johnson ohjaa Raamatun sijasta tarkkailemaan ja seuraamaan omia subjektiivisiä aavisteluja. Se johtaa vaaralliselle polulle", päättää Pivec.